

Председателят на Върховния съд донася на Червенков

Написано от Христо Христов
Сряда, 30 Май 2018 21:52

Уникален документ от архивите на ДС, който **desebg.com** публикува онлайн, разкрива сляпата подчиненост на съда по времето на тоталитарния комунистически режим на бившето партийно ръководство на БКП.

Той представлява писмо на председателя на Върховния съд Борис Лозанов и член на БКП до генералния секретар на компартията Вълков Червенков от януари 1952 г.

Това е две години след съдебният процес срещу бившия вицепремиер Трайчо Костов, който през декември 1949 г. е осъден на смърт и обеден.

В писмото си Борис Лозанов припомня на Червенков, че именно той е ръководил съдебния процес срещу Костов и че е получил „ценни указания“ от Васил Коларов и самия Червенков за „успешно изпълнение на поставената задача“.

Писмото обаче на Лозанов до Червенков се отнася до важен момент от разпита на Трайчо Костов в зала. Председателят на Върховния съд разказва, че по време на заседанието на него са подавани множество листчета, някои от които подписани от името на „ЦК“.

Чуждите кореспонденти обаче забелязали тази зависимост на съда и председателят се принудил да прекрати заседанието.

Председателят на Върховния съд донася на Червенков

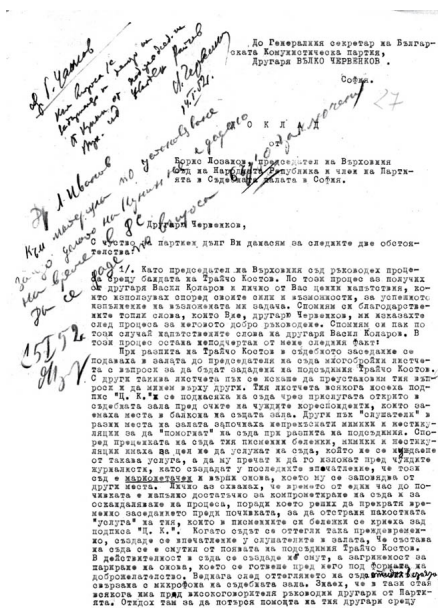
Написано от Христо Христов
Сряда, 30 Май 2018 21:52

В същото време обаче той разкрива указанията, дадени от партията как Върховния съд да гледа делото срещу партийните кадри Петко Кунин и др.

Лозанов признава, че и двата процеса – срещу Трайчо Костов и Петко Кунин – са политически процеси.

Второто дело вместо да бъде предадено на Държавна сигурност дълго време е било в дома на зам.-председателя на Върховния съд Найден Райчев.

Документът е включен в разширеното документално издание на сборника [„Държавна сигурност и „врага с партиен билет“ 1944-1991 на Комисията по досиетата, 2017 г.](#)

Председателят на Върховния съд донася на Червенков

Написано от Христо Христов
Сряда, 30 Май 2018 21:52

законотехниките на процеса. В този момент там заварих само другарите Антох Вгос и Руок Христовоо, на които казах, че съм прекратил съдебното заседание поради гореспоменатите причини и че ще го подновя, ако тях причини не бъдат отстранени, а на отказаното да уведомя другарите Коларов и Червенков. В резултат на това вредителските дейности в съдебната зала бяха прекратени и съдят продължи своята работа, Мако по-късно вредителите качено с тогавашния министър Звев бяха разобличени и арестувани, поради което сега са в затора.

2/. Вторият факт, за който Ви донасям, другар Червенков, е от по-късно време. Той се отнася до процеса срещу Татко Кулак и Мико Сакеларов. Другарят Мико Нейчев ми съобщи преди процеса, че по решение на Политбюро този процес трябва да бъде разглеждан под председателството на другаря Найдех Райчев, подпредседателя на Върховния съд, и то при строго затворни условия. Делото завладо съобщенията му предложени бяха предадено от Държавна сигурност на другаря Найдех Райчев за разглеждане и решение. Краят на процеса е известен. След провалянето на присъдата започна другаря Найдех Райчев за политическото опазване на това дело. Той ми отговори, че веднага след свършването на делото, последното цяло е взето от Държавна сигурност по качки, по който бях взето по-рано и делото срещу Трайко Костов. Никъде там две дни са политически и твърди спора между си, политички, човоа е истина. През месец след края на процеса се получи във Върховния съд писмо от Държавна сигурност под № 7-8284 от 28 ноември 1954 година, с което се иска да ми бъде предадено за временно подпомагане същото дело заедно с другите материали по него. Заедно с писмото отидох при другаря Найдех Райчев и показах да ми обясни новият му съвместен между неговото извършение и окова на Държавна сигурност открито неостовождаването на делото. Топана другаря Найдех Райчев ми съобщи, че той не е предан въпросното дело на Държавна сигурност, макар и да ми е свършил по-рано обратното. Той заяви, че делото се казва у дома му, защото така му бил заповядал другаря Мико Нейчев. Той каза, че след ден ще може да го доведе от дома си и да го предаде, но че следния ден ще стори това. На следния ден той доведе част от делото и я предаде на органиците на Държавна сигурност, а другата част с мое съвласие не доведе и остана в него. Когато на 24 декември 1954 година Върховния съд поиска оставяната част от делото, другаря Найдех Райчев отново заяви на копрателна друлствена Несторов, че ще я предаде, ако получи съвласието на другаря Мико Нейчев. На следния ден той предаде оставялата част от делото на Държавна сигурност.

София, 9 януари 1958 година.

Председателят на Върховния съд